

Περί «εγκεφαλικού θανάτου», «δωρεάς» οργάνων και Ορθοδοξίας (Ιωάννης Κων. Νεονάκης MD, MSc, PhD)

Date : Οκτωβρίου 17, 2013

Ελάχιστοι Έλληνες αντιλήφθηκαν ότι από πρώτη Ιουλίου 2013 έτέθη σε εφαρμογή ο νόμος 3984/27.6.2011, ο οποίος υπαγορεύει ότι όλοι μας ανεξαιρέτως καθιστάμεθα αυτόματως «δωρητές» οργάνων επί τη βάσει μίας εικάζόμενης συναινέσεώς μας. Μέ άλλα λόγια αγαπητέ αναγνώστη αυτήν τή στιγμή είσαι χαρακτηρισμένος ως «δωρητής» οργάνων και εάν, ώ μή γένοιτο, βρεθείς σε κατάσταση κώματος και ή κατάστασή σου αυτή χαρακτηριστεί από τούς γιατρούς ως «εγκεφαλικός θάνατος», έχουν τό δικαίωμα (για νά μήν πώ «ώθουνται» από τό νόμο) νά σε οδηγήσουν πάραυτα «επί τής χειρουργικής τραπέζης» (sic) νά αφαιρέσουν τά ὄργανά σου και άφοῦ τά παραλάβουν νά σταματήσουν τή θεραπευτική υποστήριξη τής ζωή σου οδηγώντας σε πλέον και στόν κλινικό σου (τόν ὀριστικό σου δηλαδή) θάνατο. Καί εάν θά υπάρχει γύρω σου μία οικογένεια πού τυχῶν θά έχει αντιρρήσεις και θά μπορεί νά δημιουργήσει ζήτημα, τότε έχεις κάποιες ελπίδες νά σωθείς από τή «χειρουργική τράπεζα» (νόμος Ν. 4075/2012). Όμως τί ελπίδα μπορεί νά έχει ένας μοναχικός άνθρωπος τής πόλης, ένας μετανάστης ή ο οποιοσδήποτε άσθενής για τόν ὀποῖο δέν θά έχει ενδιαφερθεῖ κάποιος οἰκεῖος; Εἰδικά εάν αὐτός ο άσθενής εἶναι νέος και τά ὄργανά του σε σχετικά καλή κατάσταση; Ελπίδα σωτηρίας γι' αὐτόν ἀπολύτως καμία.

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικό κείμενο πατώντας [εδώ](#)